

Lovforslag nr. L 50. Fremsat den 14. oktober 1986 af Hjortnæs (S), Dorte Bennedsen (S), Camre (S), Tove Lindbo Larsen (S) og Løvig Simonsen (S)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om kommuneplanlægning

(Bopælspligt)

§ 1

I lov om kommuneplanlægning, jfr. lovbe-
kendtgørelse nr. 391 af 22. juli 1985, foreta-
ges følgende ændring:

I § 18, stk. 1, indsættes efter nr. 19 som
nyt nr. 20:

»20) at erhvervelse af en ejendom eller dele
heraf med bolig, som ejeren har benyt-
tet til helårsbeboelse, kun kan ske på

betingelse af, at erhververen inden 6
måneder efter erhvervelsen tager fast,
varig bopæl på ejendommen og tilmel-
des kommunens folkeregister som bo-
ende på ejendommen, sådan at denne
tjener som den pågældendes hoved-
bopæl i skattemæssig forstand.«

§ 2

Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen
i Lovtidende.

Bemærkninger til lovforslaget

Bestemmelsen tilsigter at indføre en kompetence til kommunalbestyrelsen, således at der i forbindelse med vedtagelsen af en lokalplan kan optages en regel om bopælspligt for køberen.

Baggrunden for forslaget skal bl.a. søges i, at Skagen kommune i 1981 på 25 kommuners vegne rettede henvendelse til miljøministeren om kommunernes mulighed for at forhindre helårsboligers overgang til sommerbeboelse.

Kommunernes Landsforening har støttet kommunernes ønske om, at der tilvejebringes en udvidet adgang for kommunerne til at hindre helårsboligers anvendelse til sommerbeboelse.

Fra kommunal side har man blandt andet peget på, at de muligheder for regulering, som er indeholdt i boligreguleringsloven og kommuneplanloven, ikke er tilstrækkelige til at løse problemet. Som mulige løsninger har været nævnt en bopælspligt, svarende til hvad der gør sig gældende i landbrugslovgivningen.

Et afgiftssystem, hvor en del af fortjenesten ved salg af helårshuse til sommerbeboelse inddrages til brug for kommunalt opkøb af helårshuse, har også været nævnt.

For størsteparten af de berørte kommuner er problemet med overgang fra helårsbeboelse til

sommerbeboelse taget til i de senere år. Det gælder specielt i byer beliggende langs kysten.

I enkelte bysamfund har udviklingen medført en betydelig affolkning af de centrale dele til stor skade for blandt andet den lokale handel.

Boligreguleringslovens bestemmelser kan kun hindre helårshuses overgang til sommerbeboelse, hvis der findes boligsøgende i lokalområdet, der både kan og vil betale den leje, der fastsættes for udleje af de pågældende huse. Det vil der ofte ikke være, også fordi ejeren er uinteresseret i at leje boligen ud.

Når der er forløbet 5 år, uden at en helårsbolig har været anvendt til beboelse hele året, vil der ikke længere være hjemmel til at forhindre, at den fremtidigt anvendes til feriebolig eller lignende.

Som situationen har udviklet sig, kan de ansvarlige kommunalpolitiske myndigheder ikke styre og regulere udviklingen, og der er behov for at udvide kommunalbestyrelsernes kompetence, således at de kan gennemføre en mere vidtgående regulering, end hvad der er mulighed for efter gældende lovgivning.

Derfor foreslås det, at kommunalbestyrelsen får kompetence til i forbindelse med vedtagelse af en lokalplan at indføre en regel om bopælspligt.